

ANALIZA BILANSA

Dodatak „Narodnom Blagostanju“

BROJ 12

BEOGRAD, 19. MART 1938.

GODINA X

Sadržaj:

Beogradska zadruga a. d., Beograd
Банка И. Кројцер д. д., Загреб

BEOGRADSKA ZADRUGA A. D., BEOGRAD

U 1937 završila je Beogradska zadruga 55-tu godinu svoga rada. Imali smo priliku, kod prošlogodišnjeg prikaza, da napomenemo da ovaj jubilej predstavlja jedan markantan događaj ne samo za Zadrugu, nego i za celokupno bankarstvo naše prestonice i predratne Srbije, jer je u razvoju ovog uglednog novčanog zavoda u znatnoj meri oličena i istorija srpskog bankarstva, čijim se pioninom Zadruga može punim pravom nazvati. Ona je prošle godine imala i jedan drugi isto tako neobično značajan jubilej. Naime, Beogradska zadruga je ne samo prethodnica našeg bankarstva i najveći srpski privatni novčani zavod, već je i najstarija srpska čisto domaća ustanova za osiguranje. Njeno odeljenje za osiguranje, koje je osnovano 1897, dakle pre 40 godina, predstavljalo je u privrednom životu tadanje Kraljevine Srbije jedan smeo i odlučan korak ka poslovima koje su do tada obavljale samo strane ustanove.

Na srazmerno vrlo snažni predratni razvitak Zadruginog Odeljenja za osiguranje povoljno su uticale uglavnom tri činjenice. Pre svega, ono je naišlo na potpuno razumevanje od strane tadanje Kraljevske vlade, koja je donela odluku da se sa Beogradskom zadrugom sklopi ugovor o osiguranju svih državnih zgrada od požara. Zatim je bila važna i odluka Uprave fondova da se moraju osigurati kod domaćeg osiguravajućeg društva sve zgrade na koje bi ona dala hipotekarni zajam. Najzad, osnivanje domaćeg osiguravajućeg društva toplo je pozdravljeno i od strane stanovništva, već i zbog toga što je dobijalo polise na svom maternem jeziku, tako da više nije bio potreban tumač da bi se saznalo šta je u polisi napisano. Prirodno je da je svetski rat sa sobom doneo ogromni porast šteta. Međutim, blagodareći svojim jakim fondovima, Zadruga ih je ipak bez zastoja najkulatnije i u celosti likvidirala. Posle rata, prvo zbog nestabilnosti monete, a docnije zbog opšte privredne krize, Zadruga je bila prilično zanemarila svoj osiguravajući posao. Poslednjih godina, naročito u toku 1935, 1936 i 1937, ona se svom silom opet trudi da popravi tu omašku i da osiguravajuće poslove što bolje organizuje u svim krajevima naše zemlje. Uspeh nije izostao. Stok poslova je znatno povećan, naročito u životnoj grani. Na povećanje posla povoljno je uticalo i poboljšanje opštih privrednih prilika, ali je ono u daleko većoj meri rezultat efikasnije spoljne službe, koja se i dalje upotpunjuje i usavršava, tako da će Zadruga, sigurno, dosta brzo i svojim Odeljenjem za osiguranje zauzeti daleko vidnije mesto u ovoj privrednoj grani, nego što ga je zauzimala pre 4—5 godina ili pre krize.

Glavne podatke o poslovanju u grani životnih osiguranja pokazuje nam sledeća tablica:

God.	Osig. glavnica (u milionima)	Neto-premija (hilj. din.)	Neto-štete (hilj. din.)	Štete u % premija
1930	40,9	1.562	1.104	70,6
1931	58,8	2.340	1.038	44,3
1932	56,5	2.557	1.370	53,5

1933	55,6	2.464	1.174	47,6
1934	56,7	2.571	1.199	46,0
1935	63,6	2.997	1.315	43,9
1936	77,6	3.493	1.269	36,3
1937	107,5	4.253	2.120	49,8

Prvo što pada u oči je činjenica da je osigurana glavnica u toku poslednje tri godine udvostručena. Inače, u toku 1937 povećana je za 38,5%, odnosno za 30 miliona, na 107,5 mil. din. U toku prošle godine akvizicija novih poslova iznosila je stvarno 44,3 mil. (prema 22,6 mil. u 1936), ali je s druge strane otpalo 14,5 mil. (prema 8,6 mil. u 1936) zbog isplata doživelih i umrlih osiguranika, kao i zbog otkupa i storna. U odnosu na prethodnu godinu porasle su i neto-premije za oko 22% (prema 1935 za 65,4%). Procentualni odnos između neto-šteta i neto-premija se nešto pogoršao, ali je još uvek znatno povoljniji nego u 1932 ili 1930 godini. Razume se da je uporedo sa porastom posla išao i porast troškova, naročito onih za organizacionu i akvizicionu službu. Međutim, ukupni troškovi ipak ne prelaze tehnički dozvoljeno koštanje posla, što znači da je uprava i prošle godine bila veoma obazriva u pogledu izdataka.

Premije i štete u oteku elementarnih osiguranja ovako su se kretale (u hiljadama dinara):

Godina	Bruto-premije	Neto-premije	Neto-štete	Neto-štete u % prem.
1930	4.903	4.069	1.228	44,2
1931	4.508	1.942	1.352	51,3
1932	3.847	1.484	1.246	58,6
1933	3.698	1.344	421	21,9
1934	3.317	1.151	273	23,8
1935	3.379	1.300	352	27,1
1936	4.194	1.616	556	34,4
1937	4.870	1.685	643	38,2

Prihodi od ukupnih premija povećani su prema 1936 za oko 16%, odnosno za 676 hiljada dinara. Prošlogodišnje povećanje kod neto-premija nije tako izrazito, jer je reosiguranje ustupljen nešto veći deo preuzetog rizika. Inače, prema 1934 porasle su za oko 50% kako bruto- tako i neto-premije. Doduše, i u elementarnim osiguranjima primećeno je povećanje šteta, ali je procentualni odnos između šteta i premija ipak zadovoljavajući.

Prošlogodišnja čista dobit odeljenja za osiguranje iznosi 1,5 miliona prema 1,35 miliona u prethodnoj i 1,09 miliona dinara u 1935 godini. Rezervna premija života, po odbitku reosiguračevog udela koji se, inače, nalazi u depou Zadruge, dostigla je visinu od 16,43 miliona (prema 15,24 miliona u prethodnoj i 12,34 miliona u 1934 godini). Vrednost plasmna rezervne premije iznosi 21,38 miliona, od čega otpada 12,55 miliona na vrednost nepokretnosti, 1,7 miliona na državne hartije od vrednosti, 4,28 miliona na zajmove po polisama i 2,84 miliona na gotovinu kod bankarskog odeljenja Zadruge.

Što se tiče bankarskog posla, treba napomenuti da je Beogradska Zadruga za vreme bankarske krize, kao depo-

zitivna ustanova, morala imati iskustvo slično onome koje su imale i ostale velike banke. Doduše, njen likviditet nikada nije bio doveden u pitanje, tako da je Zadruga uvek najurednije odgovarala svim svojim obavezama, kako prema ulagačima, tako i prema ostalim poveriocima. Međutim, prirodno je da su zbog opšte privredne depresije izvesna potraživanja morala postati nenaplativa, a zbog poznatog sloma na našem efektivnom tržištu u 1931 i 1932 godini bilo je i gubitaka na kursnoj razlici. Ali su i te teškoće blagovremeno savladane. Blagodareći srećnoj okolnosti što je Beogradska zadruga raspolagala znatnim rezervama, ona je već za 1934 godinu mogla da da potpuno zdrav i realan bilans. Time je bio ispunjen i prvi uslov za normalan rad u budućnosti.

Početak 1935 u Zadruzi su izvršene i važne lične promene. Uprava koja je tom prilikom izabrana i koja se još i danas nalazi na čelu Zadruga unela je u zavod i više živosti i poslovne inicijative, što je takođe neophodan uslov za razvijanje jače aktivnosti. Poslovna struktura Beogradske zadruge nosila je na sebi pečat mentaliteta svog osnivača, predsednika i dugogodišnjeg diktatora pokojnog Luke Čelovića, koji se od odlučnog i pred rizicima neustrašivog trgovca polako bio pretvorio u opreznog, da ne kažemo bojažljivog i nepoverljivog rentijera. Danas se u poslovanju Zadruga jasno ogleda karakter »poslovne« banke. Nekada pretežno eskontna banka, čije je glavno vrelo prihoda bila renta hartija od vrednosti i nepokretnih imanja, pretvara se, naročito u toku poslednje tri godine, u jedan živ, svež i elastičan organizam, sa ambicijom da u privrednom životu naše zemlje zauzme onu ulogu koja mu kao najstarijem i najvećem privatnom srpskom novčanom zavodu po pravu pripada. Inače, treba podvući da Zadruga i dalje, iako se nalazi u jednom periodu žive poslovne ekspanzije, svakom poslu pristupa sa krajnjom oprežnošću. Ovde moramo napomenuti da je Uprava Zadruga definitivno usvojila ideju da se napusti i dugogodišnja rezidenca u Savamali. Čim se reši problem nove regulacije kraja kod »Kolarca« i Kneževog spomenika, Zadruga će pristupiti zidanju reprezentativne palate na njenom imanju, koje se tu nalazi. Tu, u centru varoši, doći će i poslovanje zadruge do još većeg izražaja.

Račun izravnjanja za oba odeljenja, bankarsko i osiguravajuće, ovako izgleda:

Aktiva	1934	1935	1936	1937
	u hiljadama dinara			
Blagajna	4.057	5.335	9.491	10.062
Meniće	49.772	49.564	32.628	35.000
Zajmovi (plate, polise lombard)	9.447	11.909	14.213	13.172
Tekući i privr. rač.	33.608	32.507	54.153	77.134
Državni bonovi	2.198	2.774	134	—
Hartije od vrednosti	16.829	24.155	28.897	31.831
Vrednost fondova	22.411	26.383	25.898	27.797
Vrednost penz. fonda	3.060	4.839	6.275	6.678
Nepokretnosti	18.895	18.599	17.284	17.311
Nameštaj	140	656	1.443	1.716
Mašinerije	1.092	397	32	—
Prenosne kamate	1.092	510	570	—
Pasiva				
Glavnica	40.000	40.000	40.000	40.000
Stalni rez. fond	8.021	8.565	9.200	10.300
Spec. rez. fond osig.	1.032	1.032	1.032	1.032
Fond otseka života	752	752	752	752
Fond nesrećn. slučajeva	150	150	150	150
Fond za otpise	—	500	800	1.300
Fond za kursne razlike	751	9.205	12.367	16.418
Rez. premija života	12.342	13.630	15.241	16.437
Prenosna prem. požara	5.181	5.361	5.400	5.400

Glavnica i fondovi	68.228	79.194	84.941	91.788
Rezervisane štete	945	782	756	479
Penzioni fond činovn.	7.874	8.571	9.089	9.672
Ulozi na knjižice	20.101	19.283	23.350	38.777
Ulozi po tek. rač.	3.506	11.747	21.567	25.327
Poverioci	39.737	25.913	15.634	13.591
Reeskont	20.402	27.391	30.205	35.453
Prenosna kamata	673	483	446	210
Razna pasiva	41	7	81	13
Tantijema	—	659	801	971
Dividenda	—	3.335	4.000	4.000
Prenos dobiti na sled. g.	—	263	148	419
Ostave, gar., kaucije	320.929	381.856	494.062	497.526
Zbir bilansa	484.437	559.485	685.082	718.228
Obrtni kapital	161.508	177.629	191.020	220.702

Krajem 1937 zbir bilansa iznosi 718 miliona prema 685 mil. u prethodnoj i 484 mil. din. u 1934. Ako oduzmemo ostave, garancije, kaucije i slične prolazne pozicije, na koje otpada 497,5 miliona, vidi se da ukupna sredstva kojima Zadruga raspolaže dostižu u 1937 godini visinu od 220,7 miliona. Pre bankarske krize, u 1930 i 1931 godini, iznosila su okruglo 200 miliona, posle čega su bila pala do kraja 1934 na 161,5 miliona. Kao što se vidi, današnji obrtni kapital Zadruga je za oko 10% veći od stanja pre bankarske krize. Oko 41,6% obrtnog kapitala otpada na glavnice, bančine fondove i fondove osiguranja. Glavnica je 40 miliona, a ukupni fondovi — ne računajući penzioni fond — iznose 51,79 miliona prema 44,94 miliona u 1936 i 28,23 miliona dinara krajem 1934 godine. Kao što se vidi, fondovi su u toku poslednje tri godine povećani za oko 83%, i prošle godine su bili za 4,14 miliona veći od njihovog rekordnog stanja u 1930 godini. To znači da su i u tom pogledu već potpuno likvidirane sve posledice kreditne krize. Inače, akcionari su ostali bez dividende samo u 1933 i 1934 godini. Za 1935 isplaćena je dividenda od 8,34%, a za poslednje dve godine po 10%.

Od ukupnog iznosa fondova od 51,79 miliona otpada oko 46% na fondove osiguranja, i to 21,8 miliona (prema 20,64 mil. u 1936 i 18,99 mil. u 1935) na rezervnu premiju života i prenosnu premiju požara i 1,93 miliona na specijalne fondove osiguranja. Zadruga ima tri sopstvena rezervna fonda, koji krajem 1937 iznose ukupno 28,02 miliona prema 22,37 miliona u prethodnoj, 8,77 miliona u 1934 i 26,25 miliona krajem 1930 godine. Najveće promene pokazivao je Zadruzin »fond kursne razlike«, koji je u 1930 bio bilansiran sa 17,35 miliona, posle čega se do kraja 1932 zbog gubitaka na kursnoj razlici potpuno istopio, da bi posle preokreta na efektivnom tržištu do kraja 1937 opet porastao na 16,43 miliona dinara.

Medu bančine fondove, razume se, nije uvršten Penzioni fond činovnika Beogradske zadruge. Krajem 1937 on je iskazan sa 9,67 miliona prema 9,09 miliona u 1936. Imovina penzionog fonda sastoji se iz gotovine, hartija od vrednosti i nepokretnog imanja, donosi dobar prihod, i u mogućnosti je da potpuno odgovara svome zadatku. Od ostalih tuđih sredstava treba spomenuti uloge, poverioce i reeskont. Ovde je panika ulagača iz septembra 1931 savladana odmah u početku — isplatom svake zatražene sume. U 1932 uložili su ostali stacionarni na 22,5 miliona, u 1933 su porasli za 8,7 miliona, ali su u 1934 opet pali za 8,5 miliona. Međutim, to nije više bila posledica nepoverenja prema novčanom zavodu ili samoj Zadruzi, već rezultat smanjenja kamatne stope na uloge, zbog čega su ulagači, želeći veće prinose, tražili rentabilniji plasman za svoj novac. U toku poslednje tri godine priliv uloga bio je stalan, tako da su oni krajem 1937 bili gotovo tri puta veći nego u 1934. Prošlogodišnje povećanje iznosi 19,2 miliona; Inače, i promet uloga po knjižicama bio je vrlo živ. Posle 1933 godine i reeskont se postepeno povećava, (sa 19,67 mil. u 1933 na 35,45 mil. u 1937). Nasuprot tome po-

veriooci su reducirani sa maksimalnog stanja od 44,4 miliona u 1932 na 13,6 mil. din. u 1936.

Interesantne su i promene u aktivni. Pre bankarske krize u menice je bilo plasirano skoro 40% ukupnih sredstava. Do kraja 1937 taj procenat je spao na 16,3%, jer na eskont sada ne otpada više od 35 miliona dinara. Upravo obrnuto kretanje pokazivali su dužnici po tekućim i privremenim računima, koji su u odnosu na 1930 godinu u 1937 više nego udvostručeni. To je sada najveći Zadrugin plasman. Inače, prošlogodišnji promet po tekućim računima iznosio je nešto ispod 3 milijarde dinara i prema 1936 je gotovo utrostručen. Kao što se vidi, promet je vrlo živ i brz. Zadruga daje i zajmove na polise osiguranja života, na činovničke plate i zaloge hartija od vrednosti. Ova pozicija je prema pretprošnoj godini smanjena za 1 milion dinara, na 13 miliona, uglavnom zbog smanjenja činovničkih zajmova (sa 9,87 mil. u 1936 na 8,33 mil. u 1937), koji se više i ne odobravaju, već se poslovanje ograničava samo na likvidaciju postojećeg portfelja. Bilansna vrednost Zadruginih imanja iznosi 30,8 miliona, ali ona vrede sigurno više, tako da Zadruga ima tu jednu latentnu rezervu. Imanja se vode preko računa nepokretnosti (17,3 miliona) i kao vrednosti rezervnih i prenosnih premija (13,5 miliona), a u 1937 dala su prihod od 2,45 miliona, gotovo jednako kao i u 1936.

Beogradska zadruga je uvek obraćala veliku pažnju i efektima. Njen portfelj hartija od vrednosti sastoji se poglavito iz akcija Narodne banke (4393 kom.), iz 7% Investicionog zajma, naših spoljnih zajmova, Ratne štete i akcija nekoliko solidnih preduzeća, a knjižen je preko sledećih računa (u milionima dinara):

	1934	1935	1936	1937
hartije od vrednosti	16,83	24,15	28,89	31,83
vrednost rez. fonda	8,01	8,56	8,99	9,81
vrednost rezervne prem.	5,35	6,16	4,17	4,48
Ukupno	30,19	38,87	42,05	46,12

U toku 1937 kupljeno je novih hartija samo za 14 hilj. din., a prodato je i amortizovano za 3 hilj. Dobitak na kursnoj razlici iznosi 4,05 miliona i unet je neposredno u odgovarajući fond. Hartije su, pored toga, u 1937 dale i prihod od 2,04 miliona (prema 1,89 mil. u 1936), koji je proknjižen preko računa gubitka i dobitka.

Račun gubitka i dobitka

Rashodi	1934	1935	1936	1937
		u hiljadama dinara		
Kamata	4.315	4.218	3.978	4.361
Plate	1.649	1.439	1.619	1.932
Porezi, prir., takse	754	510	575	1.116
Opšti troškovi	2.369	2.399	2.903	2.533
Organ. i akviz. trošk.	—	—	476	878
Proviz. osiguranja	—	380	231	328
Premija reosiguranja	—	3.046	3.534	(4.606)
Štete	1.472	1.667	1.826	2.764
Rezervne i pren. prem.	20.644	18.991	20.641	21.837
Otpisi	15.266	1.015	736	670
Dobit	—	4.892	5.602	6.621
Prihodi				
Kamata	7.226	7.851	7.685	8.681
Proviz. bank. odelj.	232	488	1.102	1.603
Premije osig.	6.813	7.343	8.643	5.937
Dažbine osig.	590	671	766	892
Rezerv. i pren. prem.	15.950	17.523	18.991	20.641
Prih. nepokret. imanja	1.775	1.958	2.493	2.457
Prih. hart. od vred.	1.993	1.764	1.893	2.042
Naplaćena sum. potraž.	123	132	187	209

Prenos dobiti	—	—	263	148
Prih. na kursu efekata	3.800	—	—	—
Razni prihodi	7.968	828	96	432
Zbir prih. ili rash.	46.470	38.559	42.121	43.042

Gotovo svi prihodi su veći nego u prethodnoj godini: kamata za 1 milion, provizije za pola miliona, razni prihodi za 336 hiljada, oni od efekata za 150 hilj. itd. Jedino prihodi od premija osiguranja pokazuju smanjenje od oko 2,7 miliona. Međutim, ono je samo prividno i posledica je prome-njenog načina knjiženja. Naime, za 1937 iskazane su samo neto-premije, a u 1936 i u ranijim godinama na strani prihoda su bile knjižene bruto-premije, dok su premije reosiguranja unošene kao rashod. U stvari, u odnosu na prethodnu godinu bruto-premije su veće za 1,9 miliona. Od toga otpada 830 hilj. na povećanje neto-premije i 1,07 miliona na povećanje udela reosigurača. Uporedo sa porastom prihoda, u 1937 su povećani i svi rashodi, ali je njihov porast bio nešto sporiji, tako da je i iskazani čisti dobitak za 1 milion dinara veći nego u 1936. Račun gubitka i dobitka pokazuje da čisti dobitak iznosi 6,62 miliona. Ali, to nije još ceo dobitak. Već je spomenuto da je zarada na kursu hartija od vrednosti od 4,05 miliona uneta neposredno u odgovarajući fond. Tome treba dodati i sopstveni prihod stalnog rezervnog fonda od 470 hiljada. To znači da ukupna čista dobit Beogradske zadruge u 1937 godini iznosi 11,14 miliona, odnosno 28% od glavnice. Od ove sume uneto je 5,65 miliona u Zadrugine fondove, 100 hiljada u penzioni fond, 4 miliona je upotrebljeno za isplatu 10% dividende, 971 hiljada za tantijemu, a ostatak od 419 hiljada prenet je na novi račun. Ukupna čista dobit Beogradske zadruge za poslednje tri godine iznosi oko 34,25 miliona. Kod glavnice od 40 miliona to je neobično zadovoljavajući rezultat.

U upravnom odboru su g.g.: D-r Milorad R. Đorđević (pretsednik), D-r Ferdinand Gramberg, Dobra S. Petković, Milorad D. Popović, Milija N. Pavlović, Marko Milutinović, Aleksandar J. Jovanović-Resavac, Vitomir St. Konstantinović, Inž. Jovan Petrović i Andra Tošić. U nadzornom odboru nalaze se gospoda: Zafir Stanković (pretsednik), D-r Jovan Radonjić, Nikola M. Jovanović, D-r Dušan Uzelac i Čedomir Jančić. Direktori su g.g.: Milutin J. Stanojlović i Dušan Radivojević.

БАНКА И. КРОЈЦЕР Д. Д., ЗАГРЕБ

Među zagrebačkim novčanim zavodima Banka И. Кројцер већ неколико година предњачи у погледу објављивања завршних рачуна и раног одржавања главне скупштине. Због познатог јаког развитка загребачког банкарства не можемо је, додуше, убројити међу водеће кредитне установе Загреба, али је она сигурно једна од најагилнијих, а то је увек врло важно преимућство. Иначе, иако је Банка И. Кројцер према свом правном облику акционарско друштво, ипак је можемо уврстити у ред приватних банкара, односно приватних банкарских кућа јер су њене водеће личности истовремено и њени једини акционари. И начин банчиног пословања указује на њен карактер приватне банкарске куће. Форма акционарског друштва узета је 1920 године из специјалних разлога, наиме због тадашњих девизних прописа.

И биланси Банке И. Кројцер д. д., Загреб, за последњих осам година битно се разликују од биланса огромне већине наших новчаних завода. Благодарећи великим банкарско-политичким способностима њених шефова, као и нарочитом поверењу које јавност има у Банку Кројцер и њено пословање, банкарска криза овде није оставила готово никаквих трагова. То се најбоље види по кретању улога. Ови су износили:

Године	хиљ. дин.	Године	хиљ. дин.
1930	9.809	1934	16.373
1931	7.319	1935	21.257
1932	10.609	1936	24.336
1933	14.469	1937	31.273

Приликом панике улагача у септембру 1931 године Банка И. Кројцер изгубила је око 3 милиона динара туђих средстава. Међутим, већ од краја 1931 она има прилив улога који је интензивнији него за време најповољнијег развоја у нашем банкарству. Лични контакт управљача са комитентима као и поверење које је управа уживала однели су сјајну победу. Крајем 1937 улози износе 31,27 мил., што значи да су у односу на 1930 више него утростручени, а према 1931 години они су скоро четири и по пута већи. Треба такође подвући да је овде управо у најтежем времену по наше кредитне установе, у току 1932 године, дошло и до повишења главнице, од 3 на 5 милиона што је последица уласка у банку двају млађих способних банкара, којима су из сопствене праксе биле одлично познате прилике на кредитном и банкарском тржишту Београда, Љубљане и Новог Сада поред, разуме се, загребачког. Тиме је банка Кројцер у најтежој фази наше банкарске кризе добила две нове снаге и нова сопствена средства.

Из следеће таблице најбоље се види успешно и необично обазриво банчино пословање у току прошле и неколико претходних година.

Активна	1934.	1935.	1936.	1937.
	у хиљадама динара			
Готовина	10.141	6.863	7.804	9.925
Валуте, девизе, дукати	37	32	43	111
Ефекти	1.426	1.065	939	1.604
Купони и срећке	—	124	78	84
Менице	5.626	7.336	7.314	6.233
Дужници и ломбард	4.592	12.152	16.458	22.069
Прелазне ставке	—	60	142	—
Непокретности	2.186	2.186	2.186	2.186
Инвентар	52	65	59	53
Пасива				
Главница	5.000	5.000	5.000	5.000
Резервни фонд	1.700	1.700	1.700	2.100
Фондови курс. разл.	300	300	348	198
Фонд за покр. дубиоза	—	685	1.404	1.469
Улози на књ. и тек.	16.373	21.257	24.336	31.273
Реесконт	201	92	387	370
Повериоци	—	—	541	125
Разна пасива	71	533	868	745
Чисти добитак	114	318	438	389
Збир биланса	26.051	29.885	35.023	42.270

Пре свега да се зауставимо на збиру биланса, који је крајем 1937 са 42,27 милиона равно три пута већи од онога у 1931 години. Према 1936 он је у 1937 години за 7,25 милиона већи, што значи да се у току прошле године пословни волумен повисо за преко 20%. Најважнију позицију у пасиви претстављају улози, о којима је већ било речи. У току прошле године они су показали пораст од 6,94 милиона односно око 29%. У томе се огледа не само побољшање коњунктуре у нашој привреди, него и поверење банчаних пословних пријатеља и других штедиша. Необично је повољно и кретање сопствених средстава. Главница је од 1932 остала непромењена са 5 милиона, али фондови расту необично брзим темпом нарочито последњих година. Док су још крајем 1934 износили само 2 милиона, дотле су у 1937 билансирани са 3,77 милиона а са дотацијом из прошлогодишње добити достићи ће висину од 4 милиона 456 хиљ. динара. И то може да послужи као доказ обазриве пословне политике.

Посматрајући пласман капитала можемо такође констатовати неколико необично повољних чињеница. Пре свега, позиција готовине нам показује колику важност придају управљачи Банке Кројцер постулату ликвидности. „Упркос повољног развитка привредног и новчаног тржишта — веле они у свом последњем извештају — ми смо са највећим опрезом излазили у сусрет захтевима за новим и повишењима постојећих вересија, све то у циљу, да за сваки случај очувамо пуну ликвидност нашега завода“. Готовина у благајни и дневно расположива средства код новчаних завода износе 9,92 милиона према 7,80 милиона у претходној години. Тиме би се могло одмах исплатити око 32% свих улога, односно преко 30% укупних обавеза. Ако поменутој готовини прибродимо менички портфељ од 6,2 милиона, ефекте од 1,6 милиона, ломбард од 4,12 милиона, купоне и срећке Државне класне лутрије, затим валуте, девизе и дукате онда видимо да укупна мобилна актива износи 22,08 милиона (према 16,18 милиона у 1936). То значи да су укупне банчине обавезе покривене са 69% мобилним активама (према 64,4% у 1936).

Код одобравања кредита Банка Кројцер је ванредно ригорозна. Та ригорозност, која је опште позната, је свакако знатним делом допринела поверењу у рад и стање завода. Иначе, дужници по тек. рачунима и ломбарду износе 22,07 милиона, и већи су за 5,6 мил. него у 1936. Рачун меница је за 1,1 милион мањи и исказан је са 6,23 милиона. Према томе стање свих банчаних дужника износи 28,3 милиона што значи да се према 1936 повисило *per saldo* за 4,53 милиона динара. То значи даље да су по прилици две трећине нових средстава пласиране у зајмове, а једна трећина је употребљена за повећање готовине.

Рачун губитка и добитка овако изгледа:

Расходи	у хиљадама динара	
	1936.	1937.
Камата	1.014	1.168
Порези и таксе	151	279
Плате	651	686
Кирија и трошкови	378	394
Отпис потраживања	408	—
Отпис намештаја	6	6
Фонд сумњ. потраж.	719	170
Фонд курс. разл.	48	149
Чисти добитак	438	989
Приходи		
Пренос добитка	118	88
Камата	2.421	2.293
Провизије	602	609
Девизе, валуте, ефекти и кл. лутрија	479	649
Непокретности	194	202
Збир прихода	3.814	3.841

Вишак активне камате над пасивном износи 1,12 милиона према 1,4 милиона у 1936. Смањење је компензирано повећањем прихода од девиза, валута, ефеката и класне лутрије. Због повећаног пословног волумена порасли су, с друге стране, и режијски трошкови, а већи су и издаци за порезе и таксе. Међутим у 1937 је знатно већи и исказани чисти добитак, јер више није било потребе за вршењем отписа ненаплативих потраживања. Са преносом из 1936 чисти добитак износи 989 хиљада. Наиме 6% дивиденде (у 1936 години 5%, а у 1935 години 4%) исплаћено је 300 хиљада, док је 500 хиљада дотирано резервном фонду, а остатак од 189 хиљада пренет је на нови рачун.

У управи завода налазе се г.г.: Игњат Кројцер, Славко Бетлхајм, Јулије Фишер и Фрањо Хубер. У надзорном одбору су господа: д-р Херман Хубер, д-р Фердинанд Лустиг, д-р ннж. Мирослав Шварц и Мирослав Шпанић.